RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 81/96

af 19. januar 1996

om ændring af forordning (EØF) nr. 2455/93 om indførelse af endelig antidumpingtold på importen af mononatriumglutamat med oprindelse i Indonesien, Republikken Korea og Taiwan og endelig opkrævning af den midlertidige antidumpingtold og afslutning af proceduren for så vidt angår Thailand

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3283/94 af 22. december 1994 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (1), særlig artikel 23,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2423/88 af 11. juli 1988 om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab (2), særlig artikel 12, 14 og 15,

under henvisning til forslag fra Kommissionen forelagt efter konsultation i det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

I. TIDLIGERE PROCEDURE

(1) Ved forordning (EØF) nr. 1798/90 (3) indførte Rådet en endelig antidumpingtold på importen af mononatriumglutamat med oprindelse i Indonesien, Republikken Korea, Taiwan og Thailand med undtagelse af importen fra visse producenter i disse lande, fra hvilke Kommissionen godtog tilsagn ved forordning (EØF) nr. 547/90 (4), afgørelse 92/493/EØF (5) og afgørelse 93/479/EØF (6).

II. FORNYET UNDERSØGELSE

(2) Ved en meddelelse offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* (7) indledte Kommissionen efter konsultation af det rådgivende udvalg og i overensstemmelse med artikel 14 i forordning (EØF) nr. 2423/88 (i det følgende benævnt grundforordningen) en fornyet undersøgelse af de gældende antidumpingforanstaltninger efter en anmodning indgivet af erhvervsgrenen i Fællesskabet.

I anmodningen hævdedes det navnlig, at de oprindelig fastsatte normale værdier generelt var steget, mens eksportpriserne for mononatriumglutamat med oprindelse i de fleste af de pågældende lande var faldet betydeligt i løbet af 1993, således at der var tale om en øget dumping i forhold til de oprindelige konklusioner. Det hævdedes endvidere, at mononatriumglutamat med oprindelse i de pågældende lande var blevet importeret til Fællesskabet til priser, der var lavere end prisniveauerne i de eksisterende pristilsagn, og pristilsagnene derfor ikke var hensigtsmæssige foranstaltninger i denne procedure. Endelig blev det påstået, at de ovennævnte forhold har ført til fornyede finansielle tab for erhvervsgrenen i Fællesskabet og derved har forværret den lidte skade. De beviser for de ændrede forhold, der var indeholdt i anmodningen, blev anset for tilstrækkelige til at begrunde indledningen af en fornyet undersøgelse.

(3) Kommissionen underrettede officielt den erhvervsgren i Fællesskabet, der havde indgivet klagen, de eksportører og importører, som den vidste var berørt af sagen, samt repræsentanter for de eksporterende lande og gav de direkte berørte parter lejlighed til at tilkendegive deres mening skriftligt og til at anmode om at blive hørt mundtligt.

(4) Kommissionen sendte spørgeskemaer til de parter, som den vidste var berørt af sagen, og modtog svar fra den klagende erhvervsgren i Fællesskabet, en indonesisk producent og dens forbundne salgsselskab, to koreanske producenter, to taiwanske producenter, en thailandsk producent og to importører i Fællesskabet.

(5) En koreansk eksportør, en indonesisk eksportør, en vigtig forburger af mononatriumglutamat og Fédération des associations de l'industrie des bouillons et potages de la CEE anmodede om at blive hørt, hvilket blev imødekommet.

(1) EFT nr. L 349 af 31. 12. 1994, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1251/95 (EFT nr. L 122 af 2. 6. 1995, s. 1).
(2) EFT nr. L 209 af 2. 8. 1988, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 522/94 (EFT nr. L 66 af 10. 3. 1994, s. 10).
(3) EFT nr. L 167 af 30. 6. 1990, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2455/93 (EFT nr. L 225 af 4. 9. 1993, s. 1).
(4) EFT nr. L 56 af 3. 3. 1990, s. 23.
(5) EFT nr. L 299 af 15. 10. 1992, s. 40.
(6) EFT nr. L 225 af 4. 9. 1993, s. 35.
(7) EFT nr. C 187 af 9. 7. 1994, s. 13.

(6) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle oplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på at træffe en afgørelse og aflagde kontrolbesøg hos :

a) den klagende fællesskabsproducent :

Orsan SA (Frankrig)

b) producenter/eksportører :

Indonesien :

— PT Indomiwon Citra Inti

— PT Jico Argung (et med PT Indomiwon Citra Inti forbundet salgsselskab)

Republikken Korea :

— Cheil Foods & Chemicals Inc.

— Miwon Co. Ltd

— Miwon Trading & Shipping Co. Ltd (et med Miwon Co. Ltd forbundet salgsselskab)

Taiwan :

— Ve Wong Corporation

— Tung Hai Fermentation Ind. Corp

Thailand :

— Thai Fermentation Industry Corporation

c) importører :

GMS-Chemie-Handelsgesellschaft mbH (Tyskland).

(7) Da Thai Fermentation Industry Corporation fremlagde et mangelfuldt svar på Kommissionens spørgelskema og nægtede at samarbejde om at efterprøve de oplysninger, virksomheden havde afgivet, måtte afgørelserne i overensstemmelse med artikel 7, stk. 7, litra b), i grundforordningen træffes på grundlag af de tilgængelige oplysninger.

(8) Dumpingundersøgelsen omfattede perioden fra den 1. maj 1993 til den 30. april 1994 (i det følgende benævnt »undersøgelsesperioden«).

III. VIDEREFØRELSE AF GÆLDENDE FORANSTALTNINGER

(9) Da den fornyede undersøgelse stadig stod på ud over den normale frist for udløbet af foranstaltningerne, gav Kommissionen i overensstemmelse med artikel 15, stk. 3, i grundforordningen meddelelse [1] om, at foranstaltningerne vedrørende mononatriumglutamat med oprindelse i Indonesien, Republikken Korea, Taiwan og Thailand fortsat ville være gældende efter udløbet af den relevante frist på fem år, indtil resultatet af den fornyede undersøgelse forelå.

IV. MIDLERTIDIGE FORANSTALTNINGER

(10) Under den fornyede undersøgelse fandt Kommissionen, at der var grund til at antage, at de i betragtning 1 omhandlede tilsagn blev overtrådt, og ved forordning (EF) nr. 1754/95 af 18. juli 1995 [2] tilbagetrak den derfor sin godkendelse af de tilsagn, der tidligere var godtaget fra Cheil Foods & Chemicals Inc., Miwon Co. Ltd, Ve Wong Corporation, Tung Hai Fermentation Ind. Corp., PT Indomiwon Citra Inti og Thai Fermentation Industry Corporation, og indførte i stedet en midlertidig antidumpingtold.

(11) Ved forordning (EF) nr. 2678/95 [3] forlængede Rådet gyldigheden af denne told med to måneder.

V. EFTERFØLGENDE PROCEDURE

(12) Efter indførelsen af den midlertidige antidumpingtold redegjorde Cheil Foods & Chemicals Inc., Miwon Co. Ltd, PT Indomiwon Citra Inti og Tung Hai Fermentation Ind. Corp. skriftligt for deres synspunkter. Parter, som anmodede herom, blev hørt mundtligt af Kommissionen.

(13) Kommissionen fortsatte med at indhente og efterprøve alle oplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på at træffe en endelig afgørelse. Navnlig blev der aflagt kontrolbesøg hos følgende importører :

— DCT Chemie BV (Nederlandene)

— Henry Lamotte GmbH (Tyskland)

— Quimidroga SA (Spanien)

— Scanchem Ltd (Det Forenede Kongerige)

— Superfos Chemicals A/S (Danmark)

— Tang Frères (Frankrig)

— VOS BV (Nederlandene).

(14) Parterne blev skriftligt underrettet om de væsentlige forhold og overvejelser, som lå til grund for, at det påtænktes at anbefale, at der indføres en endelig antidumpingtold og at de beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form at en midlertidig told, opkræves endeligt. Parterne fik også en rimelig frist til at gøre indsigelse efter offentliggørelsen.

De mundtlige og skriftlige bemærkninger, som parterne gjorde, blev overvejet, og hvor det var relevant, blev Kommissionens afgørelser ændret for at tage hensyn til bemærkningerne.

[1] EFT nr. C 164 af 30. 6. 1995, s. 7.

[2] EFT nr. L 170 af 20. 7. 1995, s. 4.

[3] EFT nr. L 275 af 18. 11. 1995, s. 22.

(15) På grund af denne sags usædvanlig komplicerede karakter, som nævnt ovenfor blev der foretaget efterprøvninger hos syv importører, og behovet for at indhente og efterprøve yderligere oplysninger på et fremskredent tidspunkt i undersøgelsen varede den længere end den periode på et år, der nævnes i artikel 7, stk. 9, litra a), i grundforordningen.

VI. DEN VARE, DER ER OMFATTET AF UNDERSØGELSEN, OG SAMME VARE

1. Beskrivelse af den pågældende vare

(16) Den vare, der er omfattet af klagen, og for hvilken den fornyede undersøgelse blev indledt, er mononatriumglutamat fremstillet i form af krystaller af forskellige størrelser og henhørende under KN-kode ex 2922 42 10. Den anvendes hovedsagelig som smagsforstærker i supper, fiske- og kødretter og færdiglavede fødevarer. Varen er samme vare som i den forordning, der er under fornyet undersøgelse.

(17) Mononatriumglutamat er tilgængelig i pakninger af forskellig størrelse fra forbrugerpakker på 0,5 gram til bulksække på 1 000 kg. Pakker af mindre størrelse sælges til private forbrugere i detailleddet, mens de større pakninger med en vægt på 25 kilo og derover er bestemt for industrielle brugere. Der er imidlertid ingen forskel på egenskaberne for mononatriumglutamat pakket i forskellige emballagestørrelser.

2. Samme vare

(18) Det fandtes, at konklusionerne i den forordning, der var under fornyet undersøgelse, stadig var gyldige, og at mononatriumglutamat fremstillet og solgt af erhvervsgrenen i Fællesskabet på fællesskabsmarkedet er samme vare som den vare, der fremstilles i og eksporteres fra de pågældende fire lande til Fællesskabet.

VII. DUMPING

1. Foreløbig bemærkning

(19) For så vidt angår Thai Fermentation Industry Corporation, bør det bemærkes, at dette selskab, der var den eneste producent i Thailand, som afgav oplysninger, omend de var ufuldstændige, som svar på Kommissionens spørgeskema, nægtede at samarbejde om at efterprøve disse oplysninger. Desuden modtog ingen af de samarbejdende importører leverancer fra dette selskab. Under disse omstændigheder var det ikke muligt at træffe en individuel afgørelse for denne virksomhed, og afgørelserne vedrørende Thailand måtte træffes på grundlag af de tilgængelige oplysninger som beskrevet i betragtning 33.

2. Normal værdi

a) *Generelt*

(20) For alle de pågældende eksportlande blev der fastsat normale værdier for de relevante varetyper, der eksporteredes til Fællesskabet i undersøgelsesperioden, dvs. med sække med en vægt på 25 kilo som den grundlæggende emballeringsstørrelse.

b) *Indonesien*

(21) For den samarbejdende indonesiske producent måtte den normale værdi fastsættes i overensstemmelse med artikel 2, stk. 3, litra b), nr. ii), i grundforordningen, da næsten hele dens salg på hjemmemarkedet skete med tab i undersøgelsesperioden.

(22) Den beregnede normale værdi var baseret på virksomhedens egne fremstillingsomkostninger i undersøgelsesperioden i overensstemmelse med artikel 2, stk. 3, litra b), nr. ii), i grundforordningen. Til disse omkostninger blev der lagt et beløb svarende til virksomhedens egne salgs- og administrationsomkostninger samt generalomkostninger. I mangel på oplysninger om fortjenesten for andre indonesiske producenter af samme vare eller i lignende erhvervssektorer fandtes det, at den gennemsnitsfortjeneste, som alle andre samarbejdende eksportører havde haft på deres hjemmemarkedssalg af samme vare i normal handel i undersøgelsesperioden, ville udgøre det mest rimelige grundlag for at fastslå fortjenesten, da de pågældende markeders struktur i vid udstrækning svarede til det indonesiske marked.

c) *Republikken Korea*

(23) For de to koreanske producenter, som besvarede Kommissionens spørgeskema, blev den normale værdi i overensstemmelse med artikel 2, stk. 3, litra a), i grundforordningen fastsat på grundlag af den pris, der faktisk var betalt for samme vare på hjemmemarkedet i normal handel, der havde haft et tilstrækkeligt omfang til at muliggøre en passende sammenligning.

d) *Taiwan*

(24) For de to taiwanske producenter, som besvarede Kommissionens spørgeskema, blev den normale værdi i overensstemmelse med artikel 2, stk. 3, litra a), i grundforordningen fastsat på grundlag af den pris, der faktisk var betalt for samme vare på hjemmemarkedet i normal handel, der havde haft et tilstrækkeligt omfang til at muliggøre en passende sammenligning.

3. Eksportpris

(25) De eksportpriser, der blev indberettet af alle samarbejdende producenter i Indonesien, Korea og Taiwan ved besvarelsen af Kommissionens spørgeskema, svarede til prisniveauet i pristilsagnene. En efterprøvning af disse eksportpriser bekræftede imidlertid påstanden i anmodning om en fornyet undersøgelse om, at pristilsagnene var blevet overtrådt, og at de angivne eksportpriser var upålidelige.

(26) Ovennævnte konklusion blev nået efter overvejelse af følgende forhold : Kommissionen anmodede om oplysninger om videresalgspriser på den pågældende vare samt om oplysninger om omkostningerne mellem import og videresalg fra alle importører, som havde købt mononatriumglutamat fra de eksportører, som samarbejdede i forbindelse med den fornyede undersøgelse.

En række importører fremlagde de ønskede oplysninger om videresalgspriser og omkostninger, og disse oplysninger blev efterprøvet hos de importører, der indvilligede i at samarbejde yderligere i forbindelse med undersøgelsen. Det fandtes, at disse sidstnævnte importører, der havde modtaget den pågældende vare fra de samarbejdende eksportører i Korea, Indonesien og Taiwan, alle havde solgt den pågældende vare på fællesskabsmarkedet med tab i undersøgelsesperioden, og i nogle tilfælde dækkede videresalgsprisen ikke engang købsprisen. Dette var et regelmæssigt prismønster gennem hele undersøgelsesperioden, som kun kunne forklares overbevisende ved eksistensen af kompenserende ordninger. Desuden fandtes der under efterprøvningsbesøgene hos visse importører klare beviser for, at de tilsagn, der var blevet godtaget fra Miwon Co. Ltd (Korea) og PT Indomiwon Citra Inti (Indonesien) var blevet overtrådt, dvs. at importpriserne ikke var på niveauet for pristilsagnene som påvist. For så vidt angår det indonesiske selskab bevistes misligholdelsen af udstedelsen af kreditnoter i forbindelse med salg af den pågældende vare og for det koreanske selskabs vedkommende af eksistensen af korrespondance, der henviste til priser betydeligt under tilsagnsprisen. Ovennævnte forhold alene viser, at de faktiske eksportpriser for de pågældende transaktioner var betydeligt lavere end de priser, der var meddelt på tilsagnsprisniveauet.

Under disse omstændigheder, der i høj grad sandsynliggør eksistensen af kompenserende ordninger og de meddelte eksportprisers upålidelighed, konkluderes det, at de eksportpriser, som var oplyst af de samarbejdende eksportører, skulle genberegnes i overensstemmelse med artikel 2, stk. 8, litra b), i grundforordningen, dvs. på grundlag af den pris, til hvilken den indførte vare første gang videresolgtes til uafhængige købere med justeringer for alle omkostninger, der var påløbet mellem indførsel og videresalg, og en rimelig fortjenstmargen for de pågældende importører.

(27) Følgelig beregnedes eksportprisen for de samarbejdende eksportører i Korea, Taiwan og Indonesien ved at trække et beløb, der svarede til impotørernes omkostninger mellem indførsel og videresalg samt en fortjeneste på 5 %, fra hver af de samarbejdende importørers vejede gennemsnitlige videresalgspriser til den første uafhængige køber. Den nævnte fortjeneste ansås for rimelig, da den var i overensstemmelse med den fortjeneste, der var blevet anset for passende for den pågældende vare i tidligere undersøgelser, og ikke var blevet anfægtet. Der blev foretaget et yderligere fradrag for told og andre omkostninger såsom søtransport og forsikring for at nå frem til ab fabriksniveau i oprindelseslandene.

(28) For de transaktioner, som var foretaget af de samarbejdende producenter, og for hvilke der ikke kunne fremskaffes oplysninger om importørernes videresalg, blev det, på baggrund af de forhold der blev afsløret ved efterprøvningerne, foretaget hos tidligere nævnte syv importører, af videresalgspriser for mononatriumglutamat eksporteret af de i betragtning 13 nævnte producenter, konkluderet, at der måtte ses bort fra de af eksportørerne afgivne eksportpriser. Eksportprisen måtte derfor i overensstemmelse med artikel 7, stk. 7, litra b), i grundforordningen fastsættes på grundlag af de tilgængelige oplysninger, dvs. at det fandtes, at de faktiske eksportpriser i disse tilfælde lå på samme niveau som de genberegnede eksportpiser, der omhandledes i betragtning 25, 26 og 27.

4. Sammenligning

(29) Den vejede gennemsnitlige normale værdi for sække med en vægt på 25 kg blev for hver enkelt samarbejdende eksportør sammenlignet med den som i betragtning 25 til 28 fastsatte eksportpris på samme handelstrin og ab fabrik. Af hensyn til en retfærdig sammenligning blev der taget behørigt hensyn til de forskelle i salgsomkostninger, der hævdedes at påvirke prissammenligneligheden, og som for hvilke der blev fremlagt tilfredsstillende dokumentation. Der blev navnlig foretaget justeringer for transport-, forsikrings-, håndterings- og lasteomkostninger samt andre omkostninger, emballeringsomkostninger, kreditomkostninger og løn til sælgere.

5. Dumpingmargener

(30) Sammenligningen viste, at der findes dumpingmargener, der svarer til det beløb, hvormed den fastsatte normale værdi oversteg prisen ved eksport til Fællesskabet.

(31) Den vejede gennemsnitlige dumpingmargen for hver enkelt producent, udtrykt i procent af prisen frit Fællesskabets grænse, er:

Indonesien

— PT Indomiwon Citra Inti	64,7 %

Republikken Korea

— Cheil Foods & Chemicals Inc.	13,3 %
— Miwon Co. Ltd	32,7 %

Taiwan

— Tung Hai Fermentation Ind. Corp.	44,2 %
— Ve Wong Corporation	52,4 %.

(32) For så vidt angår de producenter i Indonesien, Korea og Taiwan, som hverken besvarede Kommissionens spørgeskema eller på anden måde gav sig til kende, blev dumpingmargenen fastlagt på grundlag af de tilgængelige oplysninger i overensstemmelse med artikel 7, stk. 7, litra b), i grundforordningen. I betragtning af den andel af den samlede import til Fællesskabet, som dækkedes af de samarbejdende producenter i hvert af de tre pågældende lande, fandtes det i denne forbindelse, at resultaterne vedrørende disse virksomheder var det bedst egnede grundlag for fastsættelse af dumpingmargenen.

På dette grundlag konkluderedes det, at det ville være en belønning af manglende samarbejdsvilje og åbne mulighed for omgåelse af antidumpingforanstaltningerne at antage, at dumpingmargenen for disse producenter var lavere end den højeste dumpingmargen, der var fastlagt for en eksportør i det pågældende eksportland, der havde medvirket i undersøgelsen.

Det ansås derfor for rimeligt at anvende den højeste fastlagte dumpingmargen for en samarbejdende producent i det pågældende land for de producenter, der ikke samarbejdede, nemlig 64,7 % for Indonesien, 32,7 % for Korea og 52,4 % for Taiwan.

(33) Fo så vidt angår Thailand og af de årsager, der er beskrevet i betragtning 19, fandtes det i betragtning af, at der ikke var nogen samarbejdende producent i dette land, hensigtsmæssigt at basere dumpingmargenen for landet på den højeste margen, der var fastsat for en samarbejdende producent i et andet land, dvs. 64,7 %.

VIII. SKADE

Indledende bemærkning

(34) I overensstemmelse med artikel 14 i grundforordningen søgte undersøgelsen at fastslå omfanget af enhver ændring af de omstændigheder, der var konstateret i den forordning, der var genstand for fornyet undersøgelse, for så vidt angik eksportørernes adfærd på fællesskabsmarkedet eller situationen for erhvervsgrenen i Fællesskabet. Da den oprindelige gyldighedsperiode på fem år for de foranstaltninger, som er omfattet af den fornyede undersøgelse, normalt ville være udløbet, blev spørgsmålet om sandsynligheden af fornyet skade i tilfælde af, at der ikke forefandtes foranstaltninger, også undersøgt.

Undersøgelsen af skadestendenserne omfattede perioden fra 1991 til 1993 og undersøgelsesperioden.

A. ERHVERVSGRENEN I FÆLLESSKABET

(35) Den fællesskabsproducent, som har indgivet klagen, er den eneste producent af samme vare i Fællesskabet og tegner sig følgelig for hele fællesskabsproduktionen af den pågældende vare. Den udgør derfor erhvervsgrenen i Fællesskabet, jf. artikel 4, stk. 5, i grundforordningen.

B. SITUATIONEN FOR ERHVERVSGRENEN I FÆLLESSKABET

(36) Da der kun er én fællesskabsproducent af den pågældende vare og på grund af den fortrolige karakter af oplysningerne om skadesindikatorer, angives tallene for udviklingen i produktion, kapacitet, kapacitetsudnyttelse, forbrug i Fællesskabet, salg, markedsandele, prisudvikling og rentabiliteter, i indeksform med et udgangspunkt på 100 for 1991-tallene.

Produktion, kapacitet og kapacitetsudnyttelse

(37) Fællesskabserhvervsgrenens produktion af den pågældende vare faldt i 1992 til 97,58, men steg svagt i 1993 til 98,58. I undersøgelsesperioden nåede produktionen i Fællesskabet 101,08.

Fællesskabserhvervsgrenens produktionskapacitet for den pågældende vare forblev stort set stabil. Kapaciteten faldt i 1992 til 99,8 og steg derefter i 1993 til 101,76 og i undersøgelsesperioden til 103,72. Mellem 1991 og undersøgelsesperioden svingede kapacitetsudnyttelsesgraden mellem 100 og 96,88.

Forbrug i Fællesskabet

(38) Forbruget i Fællesskabet var stabilt i den undersøgte periode. Indekseret lå forbruget på 100 i 1991 og faldt til 96,83 i 1992. I 1993 steg det til 101,08 og faldt derefter til 100,25 i undersøgelsesperioden.

Salg og markedsandel

(39) Fællesskabserhvervsgrenens salg i tons faldt fra 100 i 1991 til 93,21 i 1992. I 1993 var den solgte mængde 107,36 og i undersøgelsesperioden faldt den svagt til 106,12.

Den klagende fællesskabsproducents indekserede markedsandel faldt fra 100 i 1991 til 92,43 i 1992, steg til 102,73 i 1993 og faldt igen svagt til 102,28 i undersøgelsesperioden. Det bør imidlertid bemærkes, at dens markedsandel var betydelig gennem hele perioden.

Prisudvikling

(40) Skønt fællesskabserhvervsgrenens salgspriser steg svagt til 101,66 i 1992, faldt de betydeligt i det følgende år til 95,13. Situationen forbedredes noget i undersøgelsesperioden, hvor priserne steg til 95,91.

Rentabilitet

(41) Indledningsvis skal det bemærkes, at til trods for de gældende antidumpingforanstaltninger lå fællesskabserhvervsgrenens salg af den pågældende vare ikke på noget tidspunkt i den undersøgte periode på et tilfredsstillende niveau, skønt erhvervsgrenen i Fællesskabet havde nedbragt produktionsomkostningerne. Fællesskabserhvervsgrenens faktiske rentabilitetsniveau lå ikke blot langt under det niveau, der findes passende i den forordning, der er omfattet af den fornyede undersøgelse, underbygget af anmodningen i 1992 fra fællesskabserhvervsgrenen om en fornyet undersøgelse af afgivne tilsagn, men forblev så lavt over en længere periode, at erhvervsgrenens levedygtighed blev bragt i fare. Niveauet, der allerede var lavt i 1991, faldt yderligere brat i 1992. Den nedadgående tendens fortsatte i 1993, da erhvervsgrenen i Fællesskabet var meget tæt på en tabsgivende situation. I undersøgelsesperioden skete der en vis forbedring af rentabiliteten, som imidlertid ikke nåede niveauet fra 1991. Når der gøres betragtninger over rentabiliteten, bør det som ovenfor nævnt også huskes, at faldet ville have været endnu større, hvis fællesskabsproducenten ikke havde nedbragt produktionsomkostningerne.

Konklusion

(42) Undersøgelsen af de ovennævnte indikatorer viser, at fællesskabserhvervsgrenens finansielle situation fortsat er usikker til trods for visse positive virkninger af de nuværende antidumpingforanstaltninger. I den forordning, der er genstand for den fornyede undersøgelse, blev der konstateret væsentlig skade for perioden fra januar 1989 til september 1992, og undersøgelsen af de forhold, der er påvist i denne undersøgelse, viser, at der også i den efterfølgende periode har været tale om væsentlig skade. Dette fremgår især af de yderligere prisfald og den konsekvent meget lave rentabilitet.

C. DE PÅGÆLDENDE EKSPORTØRERS ADFÆRD

Importmængden

(43) Omfanget af importen fra de fire pågældende lande steg fra 11 228 tons i 1991 til 12 871 tons i 1992, men faldt derefter til 7 921 tons i 1993 og 7 478 tons i undersøgelsesperioden. Bortset fra for Thailand følger importen af den pågældende vare fordelt på de fire berørte lande stort set samme mønster som for udviklingen i den samlede import af mononatriumglutamat fra Indonesien, Korea, Taiwan og Thailand. Importen tegnede sig for følgende markedsandele :

(%)

	1991	1992	1993	Undersøgelsesperioden
Indonesien	2,99	3,55	3,21	2,34
Korea	9,94	12,34	6,78	7,39
Taiwan	7,56	8,55	4,61	4,24
Thailand	0,70	0,64	0,18	0,10

Dette er udtryk for, at den pågældende importerede vares markedsandel er steget fra 21,18 % i 1991 til 25,07 % i 1992 med et efterfølgende fald til 14,78 % i 1993 og 14,07 % i undersøgelsesperioden.

Dumpingimportens priser

(44) Det blev undersøgt, om de eksporterende producenter havde underbudt fællesskabserhvervsgrenens priser i undersøgelsesperioden. Der blev derfor foretaget en sammenligning på grundlag af den beregnede vejede gennemsnitlige eksportpris (cif Fællesskabets grænse, efter told) som fastsat i betragtning 25 til 28 og fællesskabserhvervsgrenens vejede gennemsnitlige salgspris ab fabrik for mononatriumglutamat solgt i Fællesskabet.

Underbuddet af fællesskabserhvervsgrenens priser fandtes at ligge fra 20 % til 22 % for importerede varer med oprindelse i Taiwan, fra 9 % til 11 % for varer med oprindelse i Republikken Korea og på 26 % for varer med oprindelse i Indonesien. For så vidt angår den thailandske eksportør ansås det ikke for muligt at beregne underbuddets størrelse, da denne exportør somt nævnt i betragtning 19 ikke samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen. I betragtning af konklusionen vedrørende eksistensen af kompenserende ordninger, som var indgået mellem de samarbejdende eksportører (se betragtning 26), kunne Eurostats tal for importen fra Thailand heller ikke anses for en pålidelig kilde.

Konklusion

(45) Skønt der har været en kraftigt faldende markedsindtrængning for de pågældende landes import, har de fortsat betydelige markedsandele, og der er påvist et klart mønster af prisunderbud.

D. SKADE

1. **Kumulering**

(46) For så vidt angår importen fra Thailand konkluderedes det, at denne import, hvis markedsandel faldt til 0,1 % i undersøgelsesperioden, ikke skulle analyseres kumulativt med importen fra de andre berørte lande med henblik på at fastslå dens indvirkning på situationen på fællesskabsmarkedet, da en så lille importmængde ikke kunne have nogen alvorlig effekt på denne situation.

Som i den oprindelige undersøgelse og de undersøgelser, der blev gennemført før denne undersøgelse, fandtes det, at virkningerne af importen fra Korea, Taiwan og Indonesien måtte analyseres kumulativt, da importen af den undersøgte vare med oprindelse i hvert af disse lande er identisk i enhver forstand, er indbyrdes udskiftelig og fulgte samme prisfastsættelsesadfærd. Disse importerede varer konkurrerede med den samme vare fremstillet af fællesskabserhvervsgrenen og med hinanden.

2. **Virkningen af dumpingimporten fra de pågældende lande**

(47) I forbindelse med afgørelsen af, om der havde fundet nogen ændringer sted i den årsagssammenhæng mellem dumpingimporten og den væsentlige skade, der var fastslået ved den forordning og Kommissionens afgørelse, som er genstand for den fornyede undersøgelse, blev der foretaget en undersøgelse af den udvikling, der havde fundet sted siden disse tidligere konklusioner. Der var tale om en forbedring af nogle af indikatorerne for fællesskabserhvervsgrenen, men dens resultater forblev dårlige, navnlig vedrørende dens prisniveau, der faldt efter indførelsen af foranstaltningerne, og dens fortsat lave rentabilitet. Sidstnævnte forhold kan klart kædes sammen med eksportørernes prisfastsættelsesadfærd som beskrevet i betragtning 25 til 28, hvor det gennem prisunderbud på et prisfølsomt marked lykkedes dem at bevare presset på fællesskabserhvervsgrenens priser.

(48) Når der tages hensyn til dette samt til, at importen fra de tre berørte lande som skitseret ovenfor fortsat havde et betydeligt omfang, kan der ikke være nogen rimelig tvivl, om at denne import har haft en afgørende betydning for fællesskabserhvervsgrenens fortsatte dårlige finansielle situation.

Skønt der fandt en vis forbedring sted for erhvervsgrenen i Fællesskabet, kan det konkluderende siges, at den samlet stadig lider væsentlig skade som følge af de indonesiske, koreanske og taiwanske importørers adfærd, der gennem, prisunderbud ikke kan undgå kraftigt at påvirke en erhvervsgren, der er ved at rejse sig efter dumpingimportens følger.

3. **Virkningen af andre faktorer**

(49) Indvirkningen på fællesskabserhvervsgrenens situation af andre faktorer end den pågældende dumpingimport blev også undersøgt.

Importen fra Brasilien

(50) Det blev påstået, at producenten i Fællesskabet indførte betydelige mængder af den pågældende vare fra Brasilien til priser, hvormed eksportørerne fra de fire berørte lande ikke kunne konkurrere. Det fandtes, at fællesskabsproducenten midlertidigt importerede mononatriumglutamat fra Brasilien i undersøgelsesperioden for at dække en pludselig stigning i efterspørgslen og modvirke følgerne af strejker. Fællesskabsproducentens import udgjorde imidlertid kun en lille del af dennes produktion. Fællesskabsproducentens formål med denne import var derfor at forsvare sin konkurrencemæssige stilling i Fællesskabet og bevare sin markedsandel. I modstrid med ovennævnte påstand blev disse varer desuden indført og videresolgt til priser, der kunne sammenlignes med henholdsvis fællesskabsproducentens egne produktionsomkostninger og salgspriser.

(51) Nogle interesserede parter hævdede, at import af mononatriumglutamat fra Brasilien var årsagen til fællesskabserhvervsgrenens vanskelige situation.

Det fandtes, at selv om importen af varer med oprindelse i Brasilien steg betydeligt i løbet af den undersøgte periode (fra 1 076 tons i 1991 til 4 376 tons i undersøgelsesperioden), steg prisen ifølge oplysninger fra Eurostat kun svagt. Selv om det skulle konkluderes, at importen fra Brasilien havde bidraget til den skade, som erhvervsgrenen i Fællesskabet havde lidt, ville dette ikke ændre det forhold, at den skade, der er forårsaget af den pågældende dumpingimport, isoleret set er væsentlig.

Import fra USA

(52) En part hævdede, at fællesskabserhvervsgrenens vanskelige situation kunne skyldes import af mononatriumglutamat fra USA.

Det fandtes imidlertid, at importen fra USA i den undersøgte periode lå på et ubetydeligt niveau (23 tons i 1991 og 27 tons i 1993, mens markedsandelen var på 0,04 % i 1991 og 0,05 % i 1993) og solgtes til priser, der lå godt over priserne på dumpingimporten. Klageren påstod endvidere, at importen af varer med oprindelse i USA steg kraftigt i juli og august 1994. Denne udvikling fandt imidlertid sted efter undersøgelsesperioden og kunne derfor i overensstemmelse med fællesskabsinstitutionernes konsekvente praksis ikke tages i betragtning i forbindelse med denne fastlæggelse af skade. Den endelige konstatering af de faktiske forhold i en undersøgelse henviser altid til undersøgelsesperioden. Udviklinger, der finder sted efter udløbet af denne periode, kan ikke tages i betragtning, da enhver anden metode vil føre til, at undersøgelsen stort set bliver permanent, således at de pågældende erhvervsdrivende kan manipulere resultaterne ved kortvarige ændringer af prispolitikken. Endelig er der hverken i grundforordningen eller i aftalen om anvendelse af artikel VI i GATT 1994 hjemmel til at benytte en anden metode.

Importen fra USA kan derfor ikke have haft nogen betydelig negativ indvirkning på fællesskabserhvervsgrenens situation i den undersøgte periode, der sluttede i april 1994.

Anden import

(53) Følgerne for fællesskabserhvervsgrenen af anden import end fra Brasilien, USA og de fire berørte lande blev også undersøgt på grundlag af de tal, der blev angivet af Eurostat. Disse importerede varer, der hovedsagelig kom fra Schweiz, Østrig, Kina, Japan og Hongkong, havde med undtagelse af varerne fra Hongkong sædvanligvis betydeligt højere priser end varer fra de fire undersøgte lande. De mængder, der importeredes fra Honkong, var under alle omstændigheder meget små. I denne forbindelse er det interessant at bemærke, at hverken Schweiz, Østrig eller Hongkong havde noget produktionsanlæg for mononatriumglutamat.

Under disse omstændigheder kan det udelukkes, at denne anden import har haft nogen mærkbar *negativ indvirkning* på *fællesskabserhvervsgrenens* situation.

Dårlig ledelse af erhvervsgrenen i Fællesskabet

(54) En importør og Fédération des associations de l'industrie des bouillons et potages de la CEE påstod, at erhvervsgrenen i Fællesskabet anvendte forældet teknologi, til at fremstille den pågældende vare. Det hævdedes endvidere, at den skade, som fællesskabserhvervsgrenen havde lidt, i det mindste delvist skyldtes dens egen mangelfulde ledelse og viden.

Disse påstande blev imidlertid ikke dokumenteret og måtte derfor afvises. De blev også modsagt af Kommissionens egne konklusioner om fællesskabserhvervsgrenens produktivitet og effektivitet som fremgår af erhvervsgrenens vellykkede rationaliseringsbestræbelser.

4. Konklusion

(55) Under disse omstændigheder konkluderedes det, at selv om det blev accepteret, at de ovennævnte faktorer havde en negativ indvirkning på fællesskabserhvervsgrenens situation, havde dumpingimporten fra Indonesien, Korea og Taiwan isoleret set fortsat påført erhvervsgrenen i Fællesskabet væsentlig skade.

E. TILBAGEVENDENDE SKADE

(56) I lyset af ovenstående analyse og med henblik på at vurdere virkningen af udløbet af de gældende foranstaltninger blev følgende taget i betragtning :

(57) — For så vidt angår Thailand er virkningen af eksporten fra dette land som angivet i betragtning 46 ubetydelig, og der er ingen tegn på en mulig fornyet dumpingimport. Foranstaltningerne bør derfor ophæves.

— Mononatriumglutamat er en råvare, og prisen er den afgørende faktor i kundernes valg, idet alle kunder er industrielle brugere. Salg til lave priser har derfor uundgåelige substitutionsvirkninger, da visse kunder vælger at modtage leverancer til den laveste tilbudte pris.

— Der er konstateret underbudsmargener på op til 26 %. Disse skadelige priser vil højst sandsynligt blive opretholdt i fremtiden og vil fortsat forhindre erhvervsgrenen i Fællesskabet i at overvinde skaden, således at situationen vil blive yderligere forværret, hvis de gældende antidumpingforanstaltninger ikke videreføres.

— Et yderligere bevis på fællesskabserhvervsgrenens behov for fortsat beskyttelse mod skadelig dumping er eksportørernes adfærd, der førte til, at Kommissionen trak godtagelsen af deres tilsagn tilbage. De eksportpriser, som eksportørerne havde opgivet, måtte opfattes som upålidelige på grund af lave videresalgspriser på fællesskabsmarkedet, som kun kan forklares ved eksistensen af kompenserende ordninger. Sandsynligheden for, at den skadelige dumping vil blive videreført, bekræftes også af oplysninger modtaget af Kommissionen vedrørende eksporten af mononatriumglutamat med oprindelse i de fire berørte lande til de tre nye medlemsstater før deres tiltrædelse. Denne eksport fandtes at være sket til priser der var betydelig lavere end prisniveauet i Fællesskabet, hvilket viser, at de pågældende lande har tendens til dumping.

(58) Under disse omstændigheder konkluderes det, at den skade, som erhvervsgrenen i Fællesskabet allerede har lidt, og som er forårsaget af dumpingimport fra Korea, Taiwan og Indonesien, kun kan forværres, hvis foranstaltningerne får lov til at udløbe.

IX. FÆLLESSKABETS INTERESSE

(59) I forordning (EØF) nr. 2455/93 konkluderede Rådet, at det var i Fællesskabets interesse, at der indførtes foranstaltninger over for importen af mononatriumglutamat fra de fire berørte lande. Det fandtes, at konklusionen vedrørende Fællesskabets interesse som angivet i den forordning, der er genstand for den fornyede undersøgelse, bør forblive uændret, da udviklingen i de forhold, der lå til grund for denne konklusion, i den efterfølgende periode kun har styrket argumenterne for at bevare foranstaltningerne.

(60) Det bør bemærkes, at produktionen af mononatriumglutamat er underlagt strenge miljøkrav, hvis fortsatte opfyldelse kan kræve mærkbare investeringer. Fællesskabserhvervsgrenens evne til at foretage nødvendige investeringer vil blive bragt i fare, hvis dennes dårlige finansielle situation som følge af den skadelige dumping ikke afhjælpes, og en effektiv konkurrencesituation ikke genoprettes gennem videreførelsen af antidumpingforanstaltninger, der er ændret, så de afspejler de seneste undersøgelsesresultater.

(61) En interesseret part fremførte, at en videreførelse af antidumpingforanstaltningerne på deres nuværende niveau ville gøre det muligt for erhvervsgrenen i Fællesskabet af bestyrke sin stærke stilling på fællesskabsmarkedet til skade for brugerne af mononatriumglutamat. I denne forbindelse bør det bemærkes, at skønt erhvervsgrenen i Fællesskabet har en betydelig markedsandel på fællesskabsmarkedet, er der tilstrækkelig konkurrence på markedet, som påvist af tilstedeværelsen af importerede varer fra syv andre lande i undersøgelsesperioden, i en mængde svarende til importen fra de pågældende lande fra andre kilder. For så vidt angik virkningen af antidumpingforanstaltningerne på situationen for brugerne af mononatriumglutamat i Fællesskabet erkendtes det, at enhver stigning i prisen på produktionsfaktorer var af betydning for dem. Selv om den erhvervsgren, der anvendte mononatriumglutamat, afviste at oplyse, hvor stor en procentdel af dens samlede omkostninger, der skyldtes mononatriumglutamat, nægtede den imidlertid ikke, at prisen på mononatriumglutamat som klarlagt af undersøgelsen kun har en mindre virkning på omkostningerne til de varer, hvori den anvendes.

(62) I betragtning af ovenstående anses det for at være i Fællesskabets interesse, at antidumpingforanstaltningerne behørigt ændret forbliver i kraft for at give erhvervsgrenen i Fællesskabet den nødvendige mulighed for at fortsætte med at genoprette sin usikre finansielle situation.

X. ÆNDRING AF DE GÆLDENDE FORANSTALTNINGER

1. Samarbejdende eksportører

(63) Da de blev underrettet om undersøgelsesresultaterne, tilbød de samarbejdende eksportører nye minimumspristilsagn for eksporten til Fællesskabet af den pågældende vare. Af de årsager, der er beskrevet i betragtning 25 til 28, fandtes det imidlertid, at tilsagn ikke var en hensigtsmæssig foranstaltning til at fjerne den skade, som påførtes

erhvervsgrenen i Fællesskabet. Godkendelsen af de tidligere godtagne tilsagn måtte rent faktisk tilbagekaldes på grund af misligholdelse, og eksportørerne gav ingen passende garantier vedrørende priser eller overholdelse, som kunne begrunde en godtagelse af sådanne tilsagn. Følgelig blev de tilbudte tilsagn efter konsultationer ikke accepteret af Kommissionen.

(64) Med henblik på at fastsætte størrelsen af den told, der skal indføres, blev der taget hensyn til de fundne dumpingmargener og den toldsats, der var nødvendig for at fjerne den resterende skade, som erhvervsgrenen i Fællesskabet havde lidt.

Da den resterende skade hovedsagelig bestod af pristryk og en fortsat unormalt lav rentabilitet, var det for at fjerne skaden påkrævet, at erhvervsgrenen blev bragt i en position, hvor dens priser kan blive øget til et overskudsgivende niveau. For at opnå dette bør eksportpriserne følgelig øges. Ved beregningen af den nødvendige prisstigning fandtes det, at priserne på dumpingimporten måtte sammenlignes med fællesskabserhvervsgrenens produktionsomkostninger samt en overskudsmargen, der var tilstrækkelig til at sikre den pågældende erhvervsgrens levedygtighed.

På dette grundlag blev de vejede gennemsnitlige eksportpriser for undersøgelsesperioden, frit Fællesskabets grænse med tillæg af told, hvor det var relevant, sammenlignet med den pågældende fællesskabsproducents produktionsomkostninger plus en overskudsmargen. Dette anvendte overskudsniveau, som af fortrolighedshensyn ikke kan nævnes, og som lå under den pågældende producents overskudsniveau før virkningen af den pågældende import, anses for at kunne opnås, hvis der ikke forekommer dumpingimport, og svarer til det niveau, som Kommissionen fandt rimeligt i den oprindelige undersøgelse.

Disse sammenligninger viste skadesmargener, der, udtrykt i procent af prisen frit Fællesskabets grænse på grundlag af et vejet gennemsnit, lå fra 25,4 % til 35,7 %.

(65) For en eksportør var den fundne dumpingmargen under den tilsvarende stigning i eksportpriserne, som var nødvendig for at fjerne skaden som beregnet ovenfor. Den told, der skal pålægges for denne virksomhed, bør derfor svare til den fastsatte dumpingmargen. Da de konstaterede dumpingmargener for de øvrige samarbejdende eksportører lå over de tilsvarende stigninger i eksportpriserne, som var nødvendige for at fjerne skaden som beregnet ovenfor, bør tolden for disse virksomheder derfor svare til de fastsatte skadesmargener.

(66) I betragtning af mulighederne for opsugning af virkningen af en antidumpingtold efter værdi og i betragtning af misligholdelsen af tilsagnene som konstateret bør der indføres en told i form af en specifik told, dvs. et fast beløb i ecu pr. kg.

2. Andre producenter i de pågældende eksportlande

(67) De samarbejdende producenter tegnede sig for en meget stor andel af den samlede eksport af den pågældende vare til Fællesskabet. Ved fastsættelsen af tolden for producenter i de pågældende lande, som hverken besvarede Kommissionens spørgeskema eller på anden måde gav sig til kende, ansås det derfor for hensigtsmæssigt at fastsætte den told, der finder anvendelse over for disse producenter, til den højeste toldsats, der er fundet for en eksportør i hvert enkelt land.

3. Konklusion

(68) Den forordning, der er genstand for undersøgelsen, bør derfor ændres i overensstemmelse med ovennævnte resultater.

XI. OPKRÆVNING AF DEN MIDLERTIDIGE TOLD

(69) I betragtning af de fastsatte dumpingmargener, misligholdelsen af tilsagnene og det alvorlige omfang af den skade, der er forvoldt erhvervsgrenen i Fællesskabet, anses det for nødvendigt, at de beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af den midlertidige antidumpingtold, opkræves endeligt, undtagen de beløb der er opkrævet for importen fra Thailand af de årsager, der fremgår af betragtning 57 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 1 i forordning (EØF) nr. 2455/93 affattes således:

»*Artikel 1*

1. Der indføres en endelig antidumpingtold på importen af mononatriumglutamat henhørende under KN-kode 2922 42 10, med oprindelse i Indonesien, Republikken Korea og Taiwan.

2. Tolden anvendes på nettoprisen frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, og fastsættes til:

Land	Vare fremstillet af	Toldbeløb (ECU/kg)	Taric-tillægskode
Indonesien	— Alle selskaber	0,334	—
Republikken Korea	— Cheil Foods & Chemicals Ltd	0,129	8843
	— Alle andre selskaber	0,286	8876
Taiwan	— Alle selskaber	0,289	—

3. Medmindre andet er angivet, finder de gældende bestemmelser for told anvendelse.«

Artikel 2

De beløb, der i henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 1754/95 er stillet som sikkerhed for den midlertidige antidumpingtold, opkræves endeligt med det fulde beløb. Det beløb, der er stillet som sikkerhed for den midlertidige antidumpingtold på importerede varer fra Thailand, frigives.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. januar 1996.

På Rådets vegne
W. LUCCHETTI
Formand